

עפ"ג 20 - פיראש ואשאחי נגד מדינת ישראל 54274/12/20

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

13 Mai 2021

עפ"ג 20-12-54274 ואשאחי נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
ו. גריל, שופט עמידה [אב"ד]

א. אלון, שופט

א. בולוס, שופט

המערער:

פיראש ואשאחי
עו"ז ב"כ עוה"ד חלי גראאו-גלבוע
מטעם הסנגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
עו"ז ב"כ עוה"ד שרון איל

המשיבה:

הודעת ערעור מיום 24.12.20 על פסק-דיןו של בית-משפט השלום בחיפה (כב' השופטת, ס. הנשיא טל תדמור-זמיר)
מיום 10.11.20 בת"פ 10827-02-19.

פסק דין

השופט א' בולוס:

ערעור על הכרעת הדין מיום 4.8.20 וגור דין מיום 10.11.20 שניתנו בבימ"ש השלום בחיפה (סגנית הנשיא כב'
השופטת טל תדמור - זמיר) בת"פ 10827-02-19.

כתב האישום

1. ביום 5.2.19 הוגש כנגד המערער, ליד 5.11.96, כתב אישום במסגרת יוחס לו ביצוע עבירות איומים, בכנגד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).
2. עפ"י כתב האישום, ביום 9.12.18 בסמוך לשעה 22:51, המערער התקשר לモקד 100 במשטרה ואים על המודיעה המשטרתית שלא כדין בפגיעה בחיו ובגוףו של השוטר ליאור דהן (להלן: **השוטר ליאור**), באומרו הדברים שלhalbן:

"כן צאקלקה שלכם, נסוע אחורי עם ינקרים מצפץ לי מدلיק לי אורות ודרך אגב אני עם קטעו וכל הכבש אני בעליה רטוב יש שם ביב מפוץ, ואני זו הצדיה כמעט דפק אותו שמה ומה עוד אומר לי זה זוזיאן בן זונה, אז תנידי לו קוראים לו ליאור דהן ותגידי לו את אמא שלו אני איזין ותעבירו לו אני קוראים לו פיראש וושאי גר בהרצליה 30 בחיפה קומה שלישית, סבבה תעבורי לו את אז אני אומר לך... תרשמי את תנידי לו שעוד פעם הוא עושה דבר כזה באמא שלי אני מכיר אותו לא אישית אבל מכיר אותו כאילו".

במעשיו אלה, כך נתען בכתב האישום, המערער איהם על המודעה המשטרתית בפגיעה שלא כדין בגוףו של השוטר ליאור בכוננה להפחידו או להקניתו.

ההליכים בפני ביהם"ש קמא

3. המערער כפר במិוחס לו בכתב האישום. לאחר ניהול הליך הוכחות והגשת סיכומי הצדדים, במסגרתם טعن המערער, בין היתר, כי לא הוכח קיומו של יסוד נפשי ולחילופין להגנת "זוטי דברים" - ניתנה ביום 20.4.8.2020 הכרעת הדין שבגדירה המערער הורשע בעבירות האויומים שיוחסה לו בכתב האישום.

4. מיד לאחר מסירת הכרעת הדין, המערער, באמצעות ב"כ, עתר להפניה עניינו לשירות המבחן. ב"כ המערער הבהירה כי תסקיים שירות המבחן דרוש לשם בחינת אפשרות ביטול הרשותו של המערער. בהחלטה שניתנה בסוף הדיון ביהם"ש קמא דחה זו נוכח עברו הפלילי של המערער - על עבר זה לעמוד בהמשך הדברים.

5. למורת האמור, במסגרת טיעוני הצדדים לעונש, ב"כ המערער חזרה ועטרה לביטול הרשותה, אלא שבקשה זו נדחתה בגין הדיון שניתן, כאמור, ביום 20.11.2010 - החלטה העומדת בموقع ערעור זה.

6. אצין, כי במקור המערער השיג בהודעת הערעור נגד הרשותו שב הכרעת הדין גם נגד מסקנת ביהם"ש קמא בגין הדיון הדיחה את בקשתו לביטול הרשותה. במסגרת הדיון שהתקיים לפניו ביום 21.4.2020 המערער חזר בו מהערעור על הכרעת הדין, ומיקד את ערעורו בטעنته לפיה ביהם"ש קמא טעה במסקנותו כי אין לבטל את הרשות המערער.

לאור זאת, בהמשך הדברים, אציג את נימוקי ביהם"ש קמא וטענות הצדדים בזיקה למחלוקות יחידה זו הטעונה הכרעתנו.

גזר הדין

7. כפי שהקדמתי, בהכרעת הדיון קבע ביהם"ש קמא כי המאשימה הוכיחה כדרוש הן את היסוד העובדתי והן את היסוד הנפשי של עבירת האויומים. כן ביהם"ש קמא דחה את טענת ההגנה שהעלתה המערער בדבר "זוטי דברים" בהתאם לסעיף 34 לחוק העונשין והרשיעו בעבירת האויומים.

8. בגין הדיון ביהם"ש קמא נדרש לשאלת ביטול הרשות המערער. ביהם"ש קמא סקר את ההלכה לפיה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה ובין חומרתה של העבירה, יפטור ביהם"ש את הנאשם מהרשותה בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 2083/96 **תמר כתוב נ' מדינת ישראל**

(21.8.97) (להלן: **הلتכת כתב**). בימ"ש קמא הדגיש, כי ראשית יש לבחון אם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלתי פגוע מוחותית בשיקולי ענישה; ושנית, יש לבחון האם הרשות הנאשם תפגע פגעה חמורה בשיקומו; תוך התייחסות לשיקולים נוספים כגון נסיבות ביצוע העבירה ותוצאתה, יחס הנאשם לעבירה והשפעת הרשות על הנאשם ותפקידו הנוורטמי בחברה.

בימ"ש קמא הוסיף, כי פסיקת בית המשפט העליון בנושא הינה עקבית ולפיה הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחורגים". עוד ציין, כי על הנאשם להוכיח קיומו של נזק מהרשעה באופן שהפגיעה הצפוייה בעתיד הנאשם אינה שකולה לתועלת הציבורית שתצמץ מהרשעתו ואין להסתפק בתרחיש תיאורטי, אלא יש להוכיח על קיומו של נזק מוחשי ו konkreti אשר צפוי לנאשם כתוצאה מהרשעה.

9. לגופו של עניין נקבע, כי המקרה דנן לא נמנה על המקרים החורגים בהם ניתן להימנע מהרשעה.

אמנם, כך קבע ביהם"ש קמא, עבירת האיומים מאפשרת להימנע מהרשעה, אולם איומי המערער כונו כלפי שוטר ויש בכך נסיבות לחומרה. הימנעות מהרשעה בנסיבות אלו עלולה להוביל להעbir מסר שגוי לציבור לפיו ניתן להבליג או למחול על פגעה פוטנציאלית בשוטרים.

נקבע, כי המערער לא הוכיח שהרשעתו תגרום לו לנזק מוחשי ו konkreti. המערער לא תמן טענתו זו בראייה כלשהיא ולא גיבה את החשש שהביע לפיו הרשותו תמנע את שילובו בשוק העבודה - שנותר בגדר חשש בעלמא. המערער הגיע מכתביו המלצה לרבות מעבידו, אלא שਮכתבבים אלה לא ניתן ללמידה כי הרשותה טוביל לסייע או לפגיעה בהעסקתו - ואם הייתה פגעה כלשהיא, הרי נכון טיב מעשי המערער, המדבר הוא בפגיעה שהינה תוצאה סבירה בנסיבות העניין ואני מצדיקה הימנעות מהרשעה.

10. ביהם"ש קמא דחה את טענת המערער לפיה בשל היותו "בגיר - צעיר", מתאינית הדרישה להוכיח נזק konkreti. נקבע, כי המערער, שהוא בן 22 במועד ביצוע העבירה, אינו נמנה על קבוצה זו ואף כאשר מדובר בקטין, אין הוא פטור מהדרישה להראות כי הרשותה טוביל לפגיעה מהותית בעתידו או בשיקומו.

11. ביהם"ש קמא הוסיף, כי באשר ליתר הנימוקים שעומדים בבסיס הבקשה לביטול הרשותה כגון חלוף הזמן מביצוע העבירה, הבעת חרטה, נסיבות אישיות ומכתביו המלצה שהמערער הציג - לא מצדיקים ביטול הרשותה אלא אך להקלה בעונשו של המערער לאחר הרשותו.

לאור כל האמור, בימ"ש קמא לא שוכנע כי הרשות המערער תגרום לו נזק konkreti ודחה את בקשתו לבטל את הרשותו.

12. באשר לעונש, לאחר סקירת מדיניות הענישה הנהוגת ונסיבות ביצוע העבירה בימ"ש קמא מצא כי מתחם העונש הינו בין מאסר מותנה עד למספר חודשים מאסר בפועל. בקביעת עונשו של המערער, ביהם"ש קמא הזכיר את הרשותו בבייהם"ש המחויזו לנעור כשהיה קטין בשתי עבירות שוד וקשירת קשר לעשות פשע (Hebrot מיום 14.10.13, והרשעה מיום 15.7.14), אשר מועד התישענותו הוא 14.7.20. לאחר שביהם"ש קמא נתן את

דעתו להרשה זו, לנسبותיו האישיות ולהבעת החרטה, הוא דן את המערער למאסר על תנאי לשנה כאשר התנאי הוא שהמערער לא יעבור עבירה הכללת יסוד של איומים.

טענות הצדדים בערעור

13. המערער טען בהודעת העורעור ובמסגרת הדיונים שהתקיימו לפניו, כי בימ"ש קמא שגה בקביעה כי הימנעות מהרשעה תעבור מסר שגו לציבור לפיו ניתן להبلغ באשר לפגיעה פוטנציאלית בשוטרים; בימ"ש קמא שגה עת קבע, כי המערער לא תמן את החשש לפיו הרשעתו תמנע את שלובו בשוק העבודה שכן הוא הגיע מכתב המלצה בו ציין במפורש כי המעסיק מעדיף להעסיק עובדים ללא עבר פלילי; הרשעתו הקודמת של המערער מביהם"ש המחויז לנוער התקיימה בשנת 2020, מכאן ברור הדבר כי הרשעתו בהליך זה תسب לו נזק רב ותפגע באפשרות שיקומו.

עוד נטען, כי בימ"ש קמא שגה עת הרשע את המערער מתוך שיקולי הרתעה בלבד, בניגוד לתיקון 113 לחוק העונשין ומבלילו שנתן משקל לשיקומו. בימ"ש קמא נימק את הורתת הרשעה על סמך התנאים הנוקשים של הלכת כתוב ובפרט תנאי "ה.nzק הקונקרטי".

המערער הפנה לנسبות חייו האישיות וטען כי הוא בן 24, המשיש רבות בצרפת משפחתו; המערער שואף לקבל רישיון עירicit דין ולמצוא עבודה בשירות המדינה והורתת הרשעה תחסום מסלול זה עבורי; נתוני הפתיחה של המערער אינם פשוטים, ועל כן הורתת הרשעתו ותיוגו בעברין בתיק זה, לאחר שהרשעתו הקודמת התקיימה וחיוו נורմטיביים הכלולים לימודים אקדמיים, עשוייה להסייע את מסלול חייו ולפגוע בהישגיו.

14. יצוין, כי בסוף אותו דין שהתקיים לפניו ביום 4.2.21 נעתרנו לבקשת המערער והורינו על הזמנת תסקير מأت שירות המבחן שבמסגרתו תיבחן, בין היתר, גם האפשרות לביטול הרשעתו, שעל תוכנו לעמוד להלן.

15. לאחר קבלת תסקיר מأت שירות המבחן אפשרנו לב"כ מערער להשלים טיעון בדיון שהתקיים לפניו ביום 29.4.21. נטען, כי מדובר בתסקיר חיובי המלאץ על ביטול הרשעה, שכן שירות המבחן התרשם כי המערער עלה על דרך הישר והשתלב לימודיים אקדמיים. בדיון זה הוגש לעיונו אישור המלמד כי המערער התחליל לעבוד בחברת כח אדם, אישור ללימודים לתואר שני בפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר-אילן וגם גילוין ציוניים, ונטען כי ראיות אלו מהוות תימוכין של ממש לכך שהורתת הרשעה מקפלת בחובה נזק משמעותי למערער.

16. מנגד, המשיבה סמכה את ידה על מסקנת ונימוקי ביהמ"ש קמא וטענה, כי המערער לא נטל אחריות על מעשיו, ניהול הליך הוכחות והורשע, הגם שלא הנית תשתיית שתבוסס את טענותו לקיומו של נזק ביחס לעבורי הפלילי, ומכאן יש להוותר את הרשעה על כנה.

תסקיר שירות המבחן

17. בהתאם לתקנון שהוגש ביום 20.4.21, המערער רוחק בן 25, סטודנט לתואר שני במשפטים; למערער הרשעה אחת קודמת בין ביצוע שוד וקשרית קשר לביצוע פשע, עליה חלה התקישנות בתאריך 14.7.20.

בuckבות הרשעה זו נשא המערער בעונש מאסר באמצעות עבירות שירות במשך 6 חודשים לצד צו מבחן למשך שנה. גורמי הטייפול שהיו בקשר עם המערער באותה תקופה התרשמו כי מדובר בנער חיובי, בעל מוטיבציה להצלחה, ללא נורמות התנהגות עבריניות מושרשות.

המערער תיאר בפני שירות המבחן את נסיבות ביצוע העבירה נשוא תיק זה. לדבריו, הוא רכב על אופנו במסגרת עבודתו כמשלוחן, על כביש רטוב, כאשר נידת משטרת מתקרבת אליו והוא נאלץ להיזמד לימי הדרך. לדבריו, כאשר הנידת חלהפה על פניו הוא שמע את אחד השוטרים מקלל את אימו. המערער חש סכנות חיים ותחושים של תשכול, כאס וחוסר אונים ולכן בסערת הרגשות בה היה, יצר קשר עם המוקד המשטרתי כדי להלין על השוטרים ובמהלך השיחה התקשה לשולט בкусו ולכן אמר את הדברים המיויחסים לו. בהתאם לדבריו שנמסרו בפני שירות המבחן הוא מבין את הפסול שבמעשיו וمبיע חרטה על הדברים שנאמרו על ידו.

18. שירות המבחן התרשם, כי המערער השקיע מאמצים לתפקיד באופן יציב וחוייב במישורי חייו השונים; בעקבות תהליך שיקומי שעבר בגל ההתגברות במסגרת שירות המבחן לנוער, המערער הצליח לעורוך שינויים חיוביים בחיוו; המערער מМОקד בהשגת מטרות חיים ומנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם, כי מעשיו בעבירה נשוא תיק זה נבעו מתחושים של תשכול, כאס וחושש מפגיעה בשלומו וכן מידת החשיבות שייחס לכבודה של אימו. שירות המבחן התרשם, כי המערער לא התכוון לאיים אלא להלין על התנהגות השוטרים אך דבריו הסלימו במהלך השיחה; המערער מבטא חרטה כנה ומבין את הפסול במעשו וכן הבהיר המשפטיו והשלכותיו על עתידו המקצועית מהווים גורם הרתעתי משמעותי עבورو.

19. לסיכום, שירות המבחן סבור כי עונש של ביצוע עבודות של"צ עשוי להיות עבור המערער חלופת עונשה חינוכית ושיקומית, אשר יהיה בה בצד להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות. על כן, הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

ביחס לביטול הרשעה, שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו בדיון של המערער לאור נסיבותו האישיות ועל מנת לעודד את המערער להמשך תפקוד תקין.

דיון והכרעה

20. בהמ"ש מוסמך שלא להרשיע נאשם אשר נמצא כי ביצע את העבירה או לבטל את הרשעתו. אולם סמכות זו הינה חריג לכלל לפיו היליך פלילי מסוימים בהרשעה או בזכותו לקבוע בסע' 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ואotta יש להפעיל במסורת: "עוד נקבע שיש להימנע מהרשעה רק במקרים יוצאות דופן, כאשר היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של הרשעה לאינטנסיטת הציבור אוינו סביר. מכאן, שהאפשרות לא להרשיע מוגדרת לעבירות שאין חמורות, ולנאשים בעלי פוטנציאל שיקום משמעותי" (דנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, פסקה 15 לח"ד השופט גראניטס (2.4.15)).

21. בהתאם להלכת כתוב סמכות זו ניתן להפעיל בהתקנים שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר הרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם; השני, כאשר סוג העבירה מאפשר לוותר על הרשעה, מבליל לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונשה נוספים ובתועלת הציבורית שבהרשעה: "... **הנוגעת לתוכליות של הרתעת היחיד**

והרבים, להעברתו של מסר המוקיע את דבר העבירה ואת מבצעו, ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השוויון והוודאות.." (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 7 (23.7.2009). בישום מבחנים אלה חשוב לנקטן בזיהורות, שכן הימנעות מהרשעה או ביטולה, כפי שהקדמתி, הם החרג לככל המחייב הרשעה - חריג החותר תחת שיקולי הגמול וההרתעה וגם פוגע בעיקרון השוויון בפניו (ע"פ 30/03 2796 ביבס נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (5.7.04)).

22. בשורה ארוכה של פסקי דין ביהם"ש העליון הצבע על שיקולים רבים ומגוונים ואף עוצבו מבחני עזר ליישום ההלכה שנקבעה בעניין כתוב (להרבה ראו : ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-11 (31.12.07); ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת ישראל, פסקאות 6 ו-7 (2.4.14)). אך הצד זאת, בית המשפט העליון חזר והציג רבות כי הלכה זו שרירה וקיימת ואין אף שינוי במחנים שנקבעו בגדירה לבחינת שאלת הימנעות או ביטול הרשעה (ראו ע"פ 6819/19 פליקס סרости נ' מדינת ישראל, פסקה 13 והאסמכתאות שם (18.10.19)).

23. עוד חשוב להזכיר, כי על ההוכחה מוטל על הנאשם ולשם הוכחת התנאי הראשון לעניין קיומו של נזק ופגיעה הרשעה בשיקומו, עליו להוכיח על נזק מוחשי וكونקרטי בסיסוי השיקום ואותו לבסס באמצעות תשתיות ראייתית משכנית (ראו ע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.3.2013); רע"פ 8627/12 הנسب נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (31.12.2012)).

אחרי סקירה תמציתית זו להלכה, נחזור לעניינו.

24. הימנעות מהרשעה בעבירה אiomים אפשרית ותלויה בטיב האiomים ובנסיבות ביצוע העבירה. במקרה זה כפי שביהם"ש קמא צין בגזר הדין, הפנית האiomים כלפי שוטר הינה בהחלט נסיבה לחומרה, וביטול הרשעה במקרה זה עלול להתפרש כזלזול והפקרת ביטחון ושלום עובדי הציבור בכלל והשוטרים בפרט. מכל מקום, בעניינו אין צורך להרחיב וגם לא להכריע בשאלת זו, שכן המערער כשל הוכחת קיומו של נזק מוחשי וחמור אשר עלול להיגרם לו בעקבות הרשעתו.

25. כבר הקדמתי כי הנטול בהוכחת קיומו של נזק מוטל על המערער, וכן להסתפק בתרחיש תיאורטי גם לא בהשערות, ויש להוכיח על קיומו של נזק חמור וברור אשר צפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה. במקרה זה המערער סמרק בטיעונו על למודיו לתואר שני למשפטים, על עבדתו ועל מסקנותיו של שירות המבחן.

26. אין חולק כי המערער לומד לתואר שני במשפטים באוניברסיטה בר אילן, וגם אם בכונת המערער לעסוק בעתיד במקצוע של ערכת דין: "... אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתה של המבוקשת לשמש עורכת דין, יש להוtier את הדיון בדבר ידי הגורם המוסמן. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרסים הציבוריים שכן משנמצא כי הנאשם ביצע עבירה פלילית שעלווה להשဖיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסוים, מן הראי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך...". (ראו ע"פ 923/19 פלונית נ' מ"י, פסקה 8 (2.4.19)).

זו ההלכה לפיה גם אם הרשעה עלולה לפגוע בסיכון הנאשם לעסוק במקצוע מסוים עצמאו או שכיר גם בשירות המדינה, יש להותר את ההכרעה בדבר ידי הגורם המוסמך. משנמצא כי הנאשם ביצע עבירה פלילית שעוללה להשפיע על כשרותו לעסוק מסוים, מן הראי כי הדבר יבחן על ידי הגוף בעל הידע, הניסיון וההשכלה.

כך נקבע לעניין נאשם המונין לעסוק ברפואה (רע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מדינת ישראל** (18.10.21); רע"פ 654/13 **ד"ר אחמד מסארווה נ' מדינת ישראל** (14.7.28)); וגם באשר לנאים שלמד רוקחות (רע"פ 1240/19 **ופר פאדי ابو בכיר נ' מדינת ישראל** (13.2.26)); או לאחר שuber השרה כתובן במרקען (רע"פ 11/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (19.3.24)); העובד בשירות המדינה ככabei (רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מדינת ישראל** (19.8.18)); ואף כקצין ומפקד בצה"ל (רע"פ 5478/19 **נתע לוין נ' מדינת ישראל** (19.8.18)).

27. כאמור, שירות המבחן בתסקתו המליך לבטל את הרשעה. נוכח חשיבות הדברים אביה אותם במלואם: "ביחס לביטול הרשותו בדיין, שקלנו את נסיבות העבירה, את התישנותה של הרשותו הקודמת מבית המשפט המחויז לנער, ואת תפקודו המסתגל והתקין במישורי חייו השונים. כמו גם, שקלנו את גילו הצעיר, את היוטו סטודנט למשפטים ואת דיווחיו כי הרשעה בדיין פגעה באפשרויות התעסוקה שלו בעתיד. בהתאם לכך, ועל מנת לעודד אותו להמשך תפקוד תקין, נמליץ לבטל את הרשותו בדיין".

מתברר כי שירות המבחן לא הצבע על אף נזק, לא כל שכן נזק מוחשי וברור. האפשרות לפגיעה בתעסוקה מקורה בדיוחיו של המערער עצמו - דיווח המבוסס על הנחות והשערות בעלמא ולא אף בסיס. אף יתרה מכך: "בתסקיר שירות המבחן ובנימוק להמלצתו לאי הרשעה, אין כל התיחסות לנזק קונקרטי שעלול להיגרם למבקר וכל שמופיע שם הוא חשש ערטילאי לקיומו של נזק שהוא מנת חלקו של כל מי שמורשע בפלילים "עשוי להיפגע בעתיד בגין הרשעה פלילית". גם בפני הערות קמא לא הונחה תשתיית ראייתית שתוכל לתמוך בטעنته של המבחן כי עלול להיגרם לו נזק קונקרטי" (רע"פ 17/5949 **משה אמר נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (25.7.17)).

28. חיזוק למסקנתי אני גם מוצא בעברו הפלילי של המערער אשר נוטל במידה רבה מעוצמת טעنته לקיומו של נזק דזוקא בעקבות הרשעה בה עסקינו. בהקשר זה חשוב להציג, כי אנו ערים לכך כי קיומו של עבר פלילי הינו שיקול, ולעתים אף מכريع, בבחינת בקשתו של הנאשם לבטולו של הרשעה. זהו שיקול חשוב, אולם כמו שהיעדר עבר פלילי לא מצדיק לכשעמו הימנעות מהרשעה (רע"פ 14/3589 **שרון לווזון נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (10.6.2014)), כך גם קיומו של עבר פלילי, במיוחד שהתיישן, לא מוביל באופן מיידי ובכל מצב לדחיתת הבקשה (08/9150 **מדינת ישראל נ' איתמר ביטון**, פסקה 7 לח"ד השופט לוי ז"ל (23.7.09); ע"פ 06/9893 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל**, פסקאות 10-11 (07.12.2011)).

מכאן, למורת עבר פלילי זה שהתיישן, כדי לא לחשום את דרכו של המערער בעתרתו לביטול הרשעה וגם על מנת שהתמונה לפני הכרעתנו תהיה שלמה ובהירה, נעתרנו לבקשת המערער והזמן תסקיר מאת שירות המבחן. אולם, כפי שהקדמתי, לבדוק מההמלצה שבסיום הتسקיר, שכמובן אינה מחייבות, לא הונחה תשתיית שבכוכה להקים או למצער לחזק את טעنته של המערער לקיומו של נזק מוחשי וקונקרטי בעקבות הרשעה.

זהו אומר, למורת עברו הפלילי, ומשום שמעידה זו התרחשה כשהיא קטין, העברות התקיימו ונראה כי המערער עלה על דרך הישר, לומד לתואר שני ועובד, הינו נכונים לשקל ביטול הרשעה לו הוכח שההרשעה פגעה חמורה בשיקומו של המערער, ומכאן גם נעתרנו לבקשת תסקיר מאת שירות המבחן שבגדרו תיבחן האפשרות לביטול הרשעה.

29. אכן, כפי שטען המערער, יש ליתן משקל לגילו הצעיר, אלא שהוא שיקול אחד מיניהם אחרים והוא רחוק

מליהוות מכריע (ע"פ 9893/06 לואפר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 לפסק דינה של כב' השופט פרוקצ'יה (31.12.07). בכך הדבר, כי לעיתים ניצב בדרכם של נאשמים צעירים שלא בחרו במקצוע או במצבים בתחום הדרישת קושי בהוכחת קיומו של נזק מוחשי וكونקרטי - קושי שרואי ונכון להתחשב בו. אולם, בהיעדר נזק לננתן זה אין השלכה, או למצער משקלו זניח באשר לשאלת ביטול הרשעה: "אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטן צפואה לפגוע, מנינה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם ולפיכך גם לגבי קטן, לא מתייתרת הדרישת כי צפוי לנאשם נזק קונקרטי. זאת, חרף מעמדם של שיקולי השיקום, אשר זוכים למשקל מיוחד במסגרת שיקולי העונישה של קטינים" (רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.4.2014)). כך באשר לקטין והדבר בכך ביתר שאת בעניינו של מעורער העורע בשנים).

הגיל כמו יתר הנسبות המקלות עליו עמד בהמ"ש קמא בגין הדין, לרבות נטילת האחריות, כולן נסיבות מקלות אשר בכוחן להצדיק הקלה והתחשבות בקביעת העונש.

30. המעורער לא הרים את הנטול, שכן קיומו של נזק בעקבות הרשעה לא הוכח כלל וכלל. במצב דברים זה, משלא הוכח שיקומו של המעורער עלול להיפגע פגיעה חמורה, ובהעדר נזק קונקרטי מוחשי, אני סבור כי אין הצדקה להתערבותה של ערכת העורע, ואציג לחבריו להורות על דחיתת העורע.

א' בולוס, שופט

השופט י' גריל:

אני מסכימ לפסק דין של חברי השופט א' בולוס.

**י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]**

השופט א' אלון:

אני מסכימה לפסק דין של חברי השופט א' בולוס.

א' אלון, שופט

החליט לדחות את העורע, כאמור בפסק דין של השופט א' בולוס.

עמוד 8

ניתן היום, ב' סיון תשפ"א, 13 Mai 2021, במעמד הנוכחים.

א' בולוס, שופט

א' אלון, שופתת

י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]